

Opinnäytetyö (AMK)

Kuvataide

2019

Sini Saarenpää

SINISTÄ VALOAA

OPINNÄYTETYÖ (AMK) | TIIVISTELMÄ
TURUN AMMATTIKORKEAKOULU
Kuvataide
2019 | 39 sivua

Sini Saarenpää

SINISTÄ VALOJA

Kirjallinen opinnäytetyöni on fragmentaarinen päiväkirjaessee, joka kokoaa ajatuksia ja tunteita viime vuosien ajalta, vuodenaika kerrallaan. Työssä tutkitaan taiteen tekemisen ja taiteellisen ajattelun limittymistä osaksi elämää henkilökohtaisten muistiinpanojen kautta.

Autofiktiivinen kokonaisuus sisältää sanallisia kuvia, pohdintoja taiteesta, runofragmentteja, tunnelmia, havaintoja ja sitaatteja.

Merkintöjen painopiste on taiteessa ja taiteellisessa ajattelussa, mutta luonnollisesti ne laajenevat koskemaan koko elämää.

Tämä on alusta, jolla tapahtuu.

Asiasanat: päiväkirja, fragmentti, sitaatti, runo, kaunokirjallisuus, muistiinpano

BACHELOR'S THESIS | ABSTRACT
TURKU UNIVERSITY OF APPLIED SCIENCES
Fine Arts
2019 | 39 pages

Sini Saarenpää

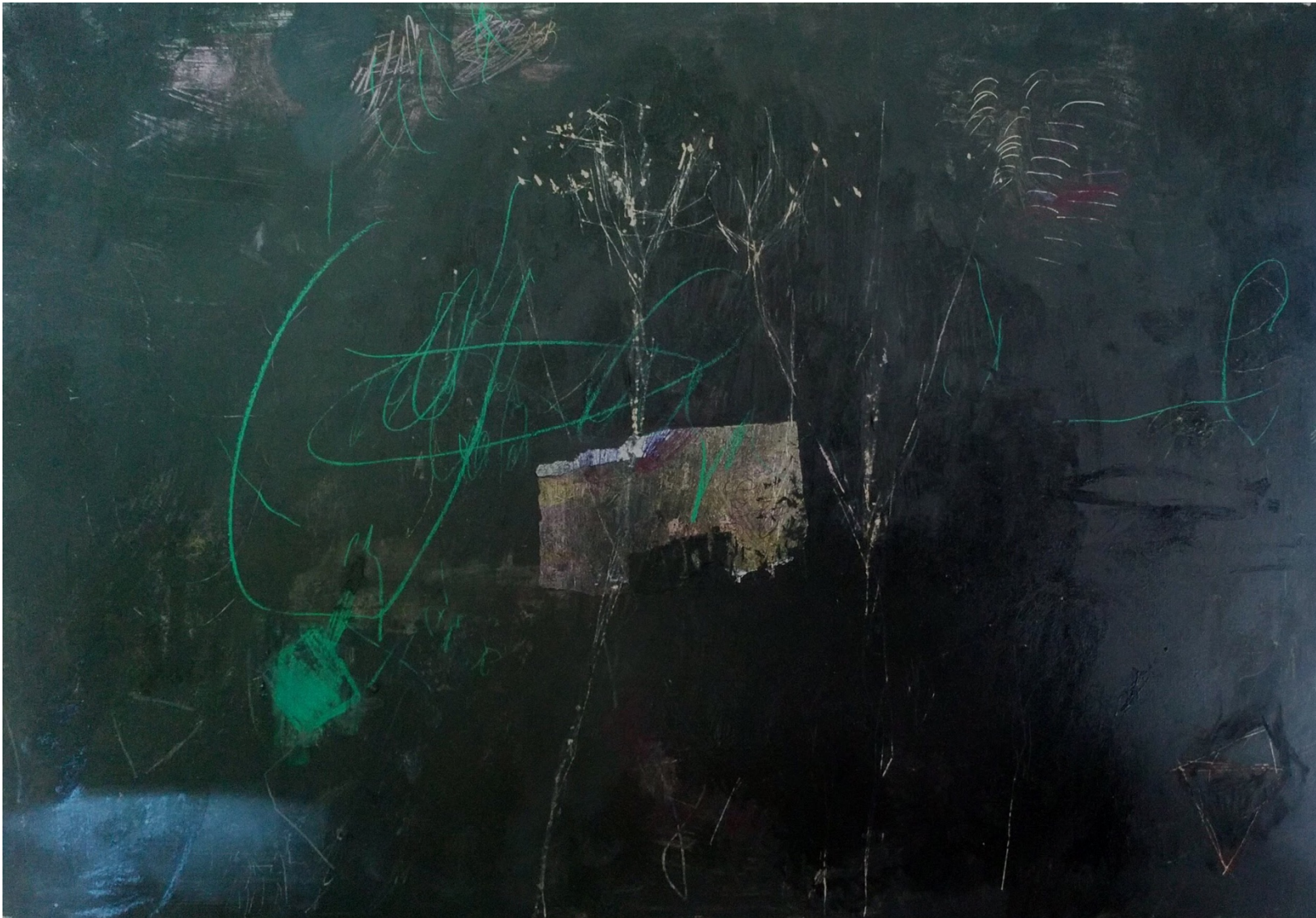
BLUE LIGHT

My thesis is a fragmentary essay in a form of a diary. It collects thoughts and feelings from the past few years, divided to four seasons. The work explores how artistic practise and artistic thinking become part of life through personal notes. Autofictional work includes verbal pictures, thoughts about art, poetic fragments, moods, perceptions and quotes.

The focus of the markings is in art and artistic thinking, but naturally they merge to comment on life in its entirety.

This is a platform for things to happen.

Keywords: diary, fragment, quote, poem, literature, note

Kuva 2. *Pimeä luonto*, sekatekniikka mdf-levylle, 2019.

Sisällys

ALUSSA	6
TALVI..... <i>joulutammihelmi</i>	7
KEVÄT..... <i>maalishuhtitouko</i>	15
KESÄ..... <i>kesäheinäelo</i>	21
SYKSY..... <i>syyslokamarras</i>	23
LOPUSSA	36

Lähdeluettelo

Kuvaluettelo

Kuva 1 (kansi): Valokuva, 2017.	1
Kuva 2: <i>Pimeä luonto</i> , 2019.	4
Kuva 3: Valokuva, 2017.	11
Kuva 4: Valokuva, 2017.	14
Kuva 5: Valokuva, 2017.	18
Kuva 6: Valokuva, 2019.	22
Kuva 7: Valokuva, 2018.	26
Kuva 8: Valokuva, 2017.	29
Kuva 9: Valokuva, 2019.	32
Kuva 10: <i>Nimetön</i> , 2019.	35
Kuva 11: Valokuva, 2017.	38

ALUSSA

Taide. Elämä.

Taiteen tekeminen on ajattelua. Havainnointia, prosessointia, merkitysten metsästystä ja ajatusvirtoja, jotka aaltojen tavoin liikkuvat välillä edestakaisin, välillä pyörteinä. Rannalle huuhtoutuu kaikenlaista.

Taiteen tekeminen vaatii myös elämää. Melkein liian vahvoja olemassaolon kokemuksia, olennaisen tavoittamista. Vaaraa, herkkyyttä ja alttiutta.

Tämä teos on kollaasi muistikirjoistani usean vuoden ajalta. Se on rakentunut poimimalla sopivia tekstejä ja sijoittamalla ne vuoden kierron kehykseen uskollisena alkuperäiselle kirjaamisajankohdalle. Muistiinpanoja ja fragmentteja ei ole kirjoitettaessa tarkoitettu kenenkään luettavaksi. Tekstit ovat jääneet jäljelle elämästä, jossa jatkuvasti etsitään, yritetään ymmärtää ja hengitetään taide-
nimistä happea. Ja rakastetaan. Lopputuloksena on eräänlainen tutkielma taiteen ja elämän limittymisestä.

Peilaan omia ajatuksiani jatkuvasti vastaan tuleviin taideteoksiin, teksteihin ja ilmiöihin, jotka resonoivat kiinnostavasti. Osa jää vaikuttamaan syvemmin, osa vain hetkellisesti. Tässä teoksessa pysähdytään ainakin L. Onervan *Mirdjan*, nykyrunouden ja *Sininen* -elokuvan äärelle. Kuvituksena on omia valokuviani.

Jos se räjähtää mutta sillä ei ole kiire

on se luultavasti vakavaa

(Pekkanen 2019, 11).

TALVI*Joulukuu*

16.

Omituisia päiviä, joita en ole jaksanut muuttaa kirjalliseksi. Liian vähän voimia, niin kuin aina. Tämä on ehkä kroonista. Tämä uupumus. Yritän liikaa koko ajan kaikkea, liian vähän tulee todeksi.

17.

Päätän etten pelkää mitään. Kaikki virtaa.

Elämää voi yrittää hahmottaa haparoivin sanoin, haarukoiden, ympyröiden...

Sinun sielusi raollaan, maailma revähtämäisillään eteeni

///

Ihmiset eivät kärjisty mihinkään.

”Entä jos olisi sotatila? sinä kysyt. ”Tai muu poikkeus – meillä on liian helppoa täällä.

Hätä karsisi turhat kerrokset pois...”

”Kuinka lohdullista, että tärkeät asiat ovat yksinkertaisia.”

s i s ä i n e n p i m e ä

Kaikki tulee niin nopeasti. Päivä saattaa olla vaikka kuinka tiheä, mutta se on kuitenkin vain päivä. Yksikkö.

18.

”Suru on tietämystä: he, jotka tietävät eniten joutuvat suremaan kohtalokkainta totuutta. Tiedon puu ei ole elämän puu.” (Byron 1817, Hosseinin 2018, 171 mukaan.)

21.

Kuunvalo pyyhkii peltikatot

Epäluonnollinen hohto

Taivasta kaikki

Mustan metsän välit

Have you ever thought

we should be lovers

Tämä sama maisema keskiaikaisilla kansoilla: pimeä järvi valoton erämaa mustat metsät

25.

Jouluna päivät niin pitkiä, olen ehtinyt ajatella

Kuinka suuretkin asiat voivat olla vain yhden lauseen päässä

”Saavuttaaksemme totuuden meidän tulee hylätä kaikki oppimamme ja rakentaa ajatusjärjestelmämme uudestaan” (Descartes [1596-1650], muistiinpano 25.12.2017).

30.

”Maalaaminen on minulle ihmettelyn arvostamista” (Kuisma 2016).

Tammikuu

1.

Uudenvuodenjuhlat loppumassa, yö aamussa, viimeisetkin vieraat lähdössä.

Vasta ulkona katson puhelintani, viesti sinulta: ”Jää.”

3.

Koko ajan luulen että on väärä päivä.

6.

Samaa luonnonkauneutta jatkui Kolillekin: Pielisen aallot harmaassa, pimeässä, täysin lumettomassa maisemassa. Ja viikon päästä kiiltäväksi jäänyt kansi, pysäytetyt aallot ja ohut lumi kirkkaassa, avaruuden omassa spottivalossa. Häikäisevä jättiläiskuu pimeässä talvimetsässä on huikea... Mutta taaskaan en tiedä miten näitä luontomielikuvia voisi tai edes kannattaisi maalauksissa käyttää. We'll see.

7.

Infossa: muista että kaikki mitä teet on *jotain*

— että tekisi asioita vain siksi että sitten on tehnyt asioita?

Ristiriita: kuvataiteessa on vaikea ilmaista täsmällisesti (käsitteellisiä) asioita, teksti on siihen paljon parempi. Mutta usein kuvan tekemisen motivaationa olisi kuitenkin jokin *asia*: tunnetapahtuma, muisto, havainto.

Taiteilijan määritelmä:

Ei "hämmästy" mistään, koska mikään ei ole tavallista/erikoista/oikein/väärin.

Mitä muistan elämästäni parhaiten, siitäkö rakennun?

9.

On pakko elää siinä järjettömyyden tilassa tehdäkseen taidetta.

12.

"Oma menneisyys pitää sovittaa persoonaansa. Siten voi ymmärtää kuka on nyt."

(Bowie 2017.)

13.

Bussissa Tampereelle:

yksinäiset Hesburgerit lumen keskellä

28.

Sellainen hullu olo että jos jokaista vastaan tulijaa pitäisi rakastaa

Tai että en näe tuotakaan ohikulkijaa enää koskaan

Että miksi toiset ihmiset ovat meille merkittävämpiä kuin toiset

///

Baarin sulkeuduttua ulkona parveilee joukko ihmisiä, mitään ei tapahdu, käyn

antamassa kaikille poskisuudelmat

///

Lisääkö salaisuuksien *piirtäminen* (= paljastaminen) itsenäisyyttä, valtaa, itsen voimaa?

31.

Maalaus:

Juurakot = oksat, "huonot viivat"

Tienvierusvideot

Siniset hetket

Sumu

Mustat puut, sininen taivas

Ihmeitä ei voi ostaa.

Helmikuu

1.

Elokuvan *SININEN* (Kieslowski 1993) katsominen, vihdoin.

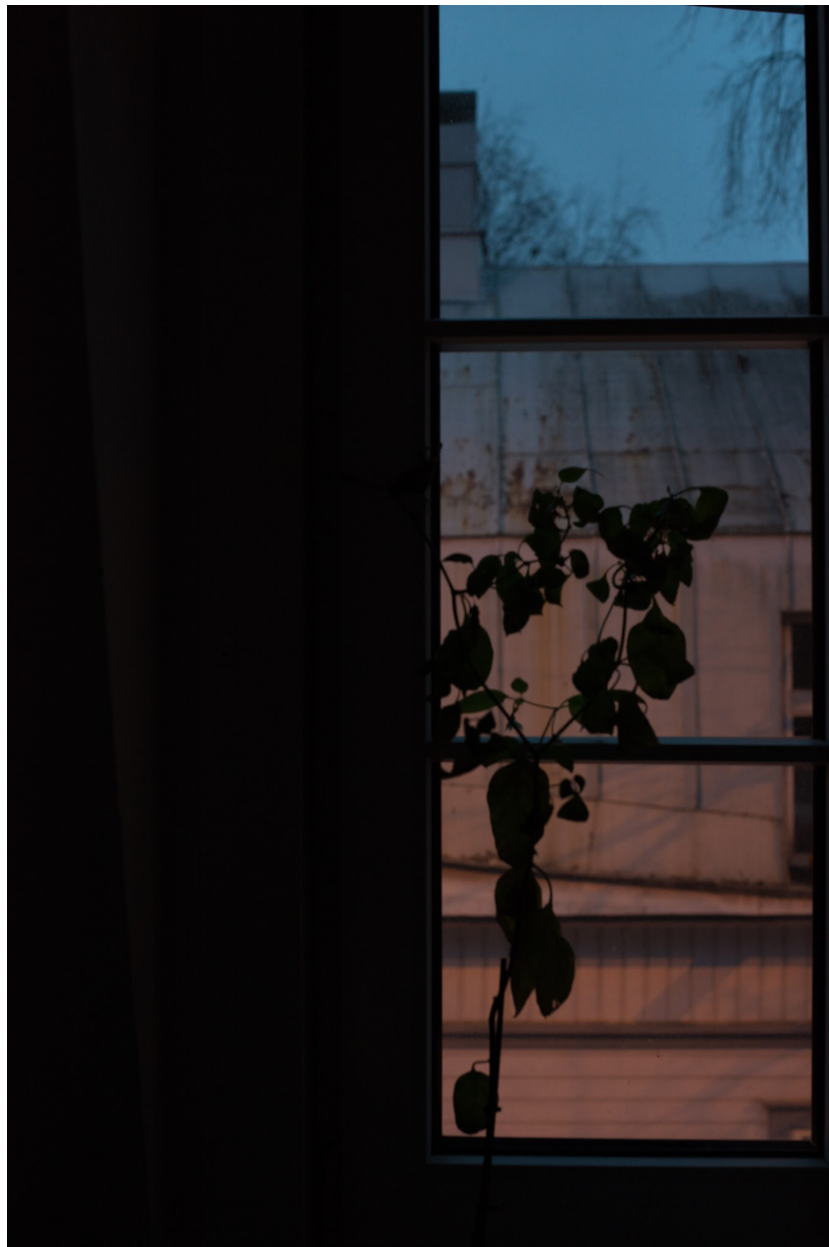
Ehkä yli vuoden olen yrittänyt, pari kertaa se on ollut lainassakin, mutta vasta *nyt*.

On se kyllä hieno. Ja liikuttava. Paljon ajatuksia, varsinkin kuvallisia, innostuin vähän

ajatuksesta yrittää tehdä oma elokuva, edes lyhyt. Kertoa, näyttää, tavoittaa jotain elämästä, jonka tunnen. Ja rakkaudesta. Mistä siinä kerrottaisiin, vaiko vain kuvia, hetkiä, sanoja – johonkin runoon pohjautuen? Voisiko jotain tekstiä kääntää... Sinisyys on kyllä loputtoman kiinnostavaa. Ehkä se jollain lailla on kohtaloni. Ja tulee jo äidin perintönäkin.

///

Sinisen tutkiminen, kuvallisesti, myös keskeneräisyyden tutkiminen, voimattomuuden, yksinäisyyden. Yritys päästä siniseen käsiksi. Olisi ihanaa tehdä vain jotain näkyväksi, aukkoistakin.

Kuva 3. Valokuva 2017.

7.

Mutta ihminen on laiska. Eikä sillä ole luomisen pakkoa, vaan luomisen välttämättömyys hyvän elämän saavuttamiseksi... Tuntuu, ettei kukaan ei-taiteilija (terapeutti, äiti jne.) pysty koskaan ihan kunnolla tajuamaan taiteen merkitystä ja painoa, sitä miten kokonaisvaltainen sen arvo ja siihen liittyvä identiteetti on, se VALINTA. Sen takia ne eivät edes osaa kannustaa siihen, eivät tajua sen välttämättömyyttä. Siksikin on kestänyt tosi kauan uskaltaa valita se, luottaa siihen. Täytyy uskoa, eikä säikähtää väliaikaista mielekkyyden menettämistä, tai lamaantua kun kukaan ei kehu/anna tunnustusta. Ei voi mennä laadun tavoittelu edellä. Se pilaa kaiken.

*Maailma jossa yöperhoset särisevät
pölyisillä ikkunalaudoilla
heinä repeytyy irti tuulessa*

Hän rutistaa niin lujaa ettei saa henkeä

12.

Eläminen on usein niin vaikeaa, että taiteen tekemisen täytyy olla helppoa.

13.

Tänään kotona. Pimenee. Ensin ikkuna on vaaleanpunainen ja lila, sitten sininen. Ja puut, oksien rihmasto. Näillä alkuillan hetkillä täällä rakasteltiin, haikean surullisen päivän lomaan hellyyttä, kosketusta, en vastustanut. Nukkumisen rajoilla huojutaan, eräskin niin väsynyt, että nukahti päälleni... Ilmeisen onnellisena kuitenkin. Ilmassa on ollut selvä kevään tuoksu tänään, aurinko, asfaltti ja linnut – silti olen ollut väsyneempi ja mieli maassa, kupla on pitkästä aikaa todellinen.

Sinisyys... Miten rakastankaan sitä, hetken kaikki on kaunista. Illan tulo, lupaus pimeydestä, jännityksestä tai vain rauhasta ja levosta. Vetäytyminen. Uni.

Elämä pysyy yllätyksellisenä ja on kaikesta tyhjyyden tunteesta huolimatta niin täyttä...

Sielu ei voi luhistua noin vain. Se vaatisi paljon aikaa ja tahdottomuutta. Kissa on hävinnyt pattereiden maailmaan. Todellisuus – mikä kenenkin.

15.

Kuumottavaa nähdä oma nimensä näyttelyesitteessä.

24.

Kaikenlaista on tapahtunut ja ei oikein mitään. Asiat odottavat hoitamistaan, tavarat järjestämistään. Olen käsittämättömän väsynyt, vailla tarmoa, päivittäiset rutiinitkin tuntuvat ylivoimaisilta kuten ruuan laitto tai roskien vieni. En liiku tarpeeksi, syön paljon ja huonostikin, alkoholia on juotu myös. Mielessä kangastelevat asiat, joista voisi innostua, jos nyt vain innostuisi. Tekstejä voisi hioa ja lähettää parillekin tarjokkaalle lukijalle. Kuvia voisi tehdä, niin maalausta kuin valokuviakin. Myös blogin ajattelin perustaa.

///

Eikä saisi ikinä kyseenalaistaa sitä – luominen ei koskaan ole turhaa!
Se on aina pala itseä, jotain, mitä kukaan muu ei voi tehdä, eikä uskalla.

28.

La douleur exquise

= saavuttamattoman rakkauden aiheuttama tuska

Bon vivant

= elämännautiskelija

Ras-de-bol

= ärtynyt kyllästyminen

Kuva 4. Valokuva 2017.

KEVÄT

Maaliskuu

8.

Päivät on outoja, yksi kerrallaan.

Välillä kouluun jaksaa, usein ei. Eilen yöllä tuli kauheasti lunta, siksi ei pyörällä huvita minnekään. Päällimmäisenä on kai väsymys, huvittamisen puute, masennus ja huono fyysinen olo.

///

Jokseenkin jopa taas huvittaisi tehdä jotain, JOS JAKSAISI. Tämä talvi ottaa niin saatanasti aivoon ja voimiin. Ikitalvi. Marraskuun alussa oli jo ensimmäinen kunnan talvi, eli neljä kuukautta jo epämääräistä talvea, en jaksa enää.

///

Ei ***** tuota lunta tulee yhä vaan.

9. Junassa

Kuinka usein nykyinen ihminen, kaupunkilainen, ajattelee vettä järvissä, puiden banaalia kauneutta (miten paljon niitä täällä on!), metsien kyseenalaisuutta, itseään metsässä, vertautuneena havuun, osana kaikkea tätä.

(Maailma ei ole taloja ja katuja, maailma on maata, kasveja.)

14.

Kantaaottavuus omassa työskentelyssä on siinä, että tekee kaikkea "vanhanaikaista", näyttää juuri vastakkaisen, mahdollisen maailman, kauniin, epähyödyllisen, ilman viitteitä nykyaikaan.

Taiteeni suuntaviivoja:

Miellyttävyyys, orgaanisuus (ekologisuus), pehmeys (& kovuus)

Jälki, kynällä ajattelu

Henkilökohtaisuus, oman kokemuksen välittäminen

Runouden/tekstin yhdistäminen kuvaan

Tyhjät, simpellit, hitaat, "vaikeat", ei-viihteelliset kuvat

Ihan vaan värit

Akselilla rakkaus – luonto

18.

Ei tänne kukaan ole tulossa. Varmuudella.

23.

KIPEÄT RANTEET.

Niitä pakottaa, kylmää. Ei voi oikein piirtää eikä kirjoittaa.

///

On hyvä, että tässä matalapaineessa saan iloa piirtelystä & kirjoittamisestakin.

Vähän niin kuin nuorena/lapsena, kun sille ei asettanut mitään paineita. Jospa en enää yrittäisi tehdä mitään tiettyä, onnistunutta. Vaan ilmaisisin, leikkisin. Mitä milloinkin tulee!

Ihmeellistä millaisia muotoja elämä ottaakaan

24.

Oli pitkään olo, että teksti on kahle ja runot ahdistavat, eivät tunnu kiinnostavilta.

Kuva on tuntunut helpommalta, koska kaikki runous on ruvennut heti

kyllästyttämään, väsyttämään. Sitä vaan on ollut liikaa.

///

Minulla on aavistus, että kyllä taiteen tekeminen jossain muodossa on ainoa asia, mistä mielekäs elämä voi lähteä. Kun vain saisi mahdollisuuden tehdä omassa tahdissa, ilman tehokkuuden vaatimuksia, kokeillen... Ja on hyväksyttävä ja muistettava, etten ole täysin voimissani vielä, en voi vaatia itseltäni liikaa.

///

Nykyäikää on välillä niin vaikea sietää. Rauhoittuminen on todella hankalaa, tai sellainen yksinkertaiseen tyytyminen.

Nimimietelmiä töille:

Toiminnan täysin kauneus

Piste vetää viivaa

Kaikilla kaikki motiivit kaikessa
palautuvat lopulta tunteisiin, rakkauteen.

26.

Sängystäni on tullut maailman keskipiste.

(Älä yritäkään kirjoittaa siitä!)

29.

“Tukholmassa koiratkin on komeempia!” (Sanni Seppä 29.3.2017).

Moderna Museet: ensimmäinen kohtaaminen Cy Twomblyn kanssa. Suuri,
vaikuttava.

30.

Todellisuus on vaikeasti hahmotettava. Kuukautiset sattuu vatsaan, kämmenissä on
röhelöistä ihottumaa, jota on pakko raapia. Mistä sekin johtuu. Olen taas kuluttanut
päivää netissä, jumittanut, syönyt jotain. Kaiken jälkeen voimaton pää ei tunnu
olevan tässä.

Paljon ideoita ja ajatuksia ja vaikutteita: yritän vakuutella itselleni, ettei surffailu ole
täysin turhaa. Vaikka harmittaa kun se syö kaiken ajan! Tutkin maalareita,
runoilijoita, ihmisiä, heidän tekemisiään. Itsehän siinä on kuitenkin vain passiivinen
omaksuja. Lopulta alkaa ahdistaa kaiken PALJOUS ja tuntee kaiken turhaksi.

Kuva 5. Valokuva 2017.

Huhtikuu

2.

Onko taiteilija perfektionistin vastakohta? Onko oltava?

Olisi kiva maalata. Pitää ryhtyä vain. Monena iltana nukkumaan mennessä päässä on pyörinyt vain maalaaminen ja epämääräiset kuvat ja ideat, lähestymistavat... Että jos sittenkin vielä yrittäisi tehdä kuvataidetta, koulutuksella tai ilman. Rahasta ei saa ainakaan olla kiinni nyt.

8.

”Yksinäisyys ja hiljaisuus on suurten ajatusten äiti” (Martta Koskinen [1896-1943], muistiinpano 8.4.2018).

9.

Joitain luovia ajatuksia ja sanoja tulee välillä mieleen jossain, mutta en saa niitä ylös. Ehkä on vain luotettava siihen, että ne tärkeimmät ajatukset palaavat.

12.

Matkalta palannut eri ihminen.

Nyt alkaa vasta havahtua siihen, miten vaikeaa tulee olemaan kestää tämä kaikki, sulattaa, tottua, aloittaa elämä uudestaan. Ainahan matkat muuttavat ihmistä, mutta nyt, en tiedä, tulenko enää järkiini ollenkaan - - -

Kosketa minua

Nuole silmäluomeni

Ole lähellä niin kuin

elävät ovat

Punaisena valaistut korvasi

huutavat:

14.

Jännää, miten ahdistus, jota yrittää torjua tulee ilmi sitten kehossa: kurkussa kylmä pala, rinnassa paine, sydämen muljahtelu...

Huh. Pitäisi mennä – olisi hyvä mennä työhuoneelle ja etsiä mielekäs kulma, puuhaila vähän, saada siitä iloa.

Piti olla matkan jälkeen niin inspiroitunut, että tekisin vielä jotain, mutta nyt olen vain niin lyöty ja ahdistunut, etten pysty mihinkään. Täysin uupunut ja levoton.

19.

Onko kaikessa kyse *räjähdyksestä*?

Räjähdyksiä, räjähdys... ehkä teoksen aihe myös. Kappaleiden järjestys räjähdysten jälkeen. Teospari? Samat elementit ennen ja jälkeen. Hmm, voi kun jaksaisin alkaa joskus toteuttaa näitä ideoita.

22.

Kahden ällän resepti huonoon vointiin:

Läheisyys & Luonto (leijonien laumuus, esim.)

Ehkä juuri näitä kahta puuttuu nykyihmiseltä, joka voi huonosti. Pohdittiin, voiko kukaan todella hyvin, miksei voisi voida, mikä on väärin ja missä... Näillä pääsisi jo aika pitkälle. Läheisyys on tietenkin luonnollinen apu, mutta se täytyy käsittää laajasti: voi syntyä myös ystävien, perheen kanssa ja myös henkisenä läheisyytenä, sekin voi auttaa, kunhan yksinäisyyden tunne poistuu.

Sitten "luontoon" liittyy kaikki sellainen mittakaava-asia, joka helpottaa pahaa oloa. Myös terveys, kauneus, ihmettely, konkreettinen ja fyysinen maailma, yhteys olemiseen, kasvuun jne. Kaikkeen siihen kiertokulkuun. Luonnon kunnioittaminen ja tietty tyyneys, siihen kuuluminen, pysähtyminen.

Että jos näitä saisi kaikille onnettomille jotenkin lisää, niin voisiko se ratkaista jotain?

Toukokuu

24.

Se olit sinä, joka pidit minusta aina kiinni. Tulit minuun kiinni.

KESÄ*Kesäheinäelokuu*

8.

Kuva: Ajaa pyörällä polkua läpi koiranputkien jne.

14.

*Täytyy olla tylsää**jotta**levottomuuden nostattamat piikit**puhkovat helppouden kalvon**ja niin merkitykset imeytyvät vereen**leviävät verenkiertoon*

Miksi pelkkä rakkauden näkeminen siirtyy itkun kautta mielihyväksi?

Miksi kauneuden kokemista väheksytään ja samalla ihmiset rakentavat itsestään virheettömiä robotteja

Kaiken voi ladata merkityksillä.

Kaiken voi sammuttaa.

21.

Junassa Kajaaniin:

Jokaisen hereillä olevan katse on koko ajan jonnekin.

23.

TEEMOJA NÄYTTELYYN:

Sekoilu, yksinäisyys, hurmio, suru, turvattomuus, seikkailu, rajojen ylitys, uusiutuminen, ajattomuus, voima/vauhti, itsenäisyys, nautinto, katkonaisuus, itseinho, välirikot, syyllisyys, uudet ihmiset/ystävät, heijastukset

27.

Muistan vielä jokaisen kohtauksen niin hyvin. Ehkä vuoden päästä en enää muista.

29.

Taiteilijadokumentit ovat kyllä inspiroivia. Siksi aloin nytkin kirjoittaa, pitkstä aikaa. Pitäisi päästä irti internetistä ja vaan tehdä. Sama ikuinen mantra. Mikähän tekosyy joillain ennen nettiä olleilla oli?

Kuva 6. Valokuva 2019.

SYKSY

Syyskuu

13.

Eläkö rakkaus, jos sitä ei saa antaa?

Mitä aika on? Jokainen päivä on menetetty.

Miksi rakastan? Miksi mietin onnellisuutta, hyvää oloa niin paljon?

Miksi olen niin väsynyt mutta silti jaksaisin rakastaa?

Miksei toinen rakas täytä toisen paikkaa?

Miksi ei osaa olla kiitollinen vähemmästä?

27.

Puhelimeni muisti on täynnä kuvia puista ja kuolleista kasveista.

28.

Uupumus on tuttu seuralainen, kun on niin paljon kaikkea uutta ollut. Ja ikävää ja tunnemyllerryksiä, mihinkäs ne loppuisivat elämästä.

///

Katson kiinnostavaa *Inhimillistä tekijää*, jossa puhutaan luonnon hyvää tekevästä vaikutuksesta. Herättää ajatuksia. Miksi ollaan hylätty vanhaa tietoa ja taitoa, luonnon kuuntelemista, jopa palvelemista? Luontosuhteen häiriintyminen aiheuttaa stressiä ja masennusta – ihan selvä juttu.

Minulle metsä, puut ja luonto ovat koko ajan oleellisempia. Luonnon ja eläinten tarkkailussa on myös tiettyä paluuta lapsuuteen. Elämästä iloitseminen lisääntyy luonnon ansiosta, koska mittakaava asettuu oikeammaksi, ihmisen pienuus antaa armoa ja vähentää paineita.

Ohjelmassa ihmisiltä kysyttiin mielestäni itseäänselvyyksiä, että mitä siitä metsässä olostaa saa jne. Ilmeisesti se ei vaan ole kaikille normaalia! Hui kauheeta.

Haluaisin tehdä teoksia, jotka jotenkin heijastaisivat näitä ajatuksia – luonto, muinaisuus, aika, mystiikka, henkisyys, kauneus... Mutta jotenkin tietysti raikkaalla

tavalla. On ristiriitaisia fiiliksiä siitä, miten paljon on oltava ideoita teosten taustalla... Ne voivat liikaa ohjata tai rajoittaa teoksen visuaalisia ratkaisuja. Mutta siis

puut luonto historia materiaalisuus

Katse kauas vanhaan tietoon, ajasta irtautuminen, menneisyyden tiedostaminen, sinne palaaminen.

Ehkä historian henkilöiden luontosuhde voisi myös olla kiinnostava (esim. Marie Antoinetten omaksuma rousseaulainen "paluu luontoon" (Coppola 2006)).

29.

Koko ajan huomaan pelkääväni, että hän nousee. Koko ajan huomaan pelkääväni, että hän nousee ja lähtee.

Pelko, että hän jo lähtee.

Ikkunoissa sähköinen tulipalo

Valo heittelehtii ruuduissa samaan tahtiin

Onko asian tekeminen helppoa, jos sitä rakastaa?

///

KERRANKIN SINÄ JÄÄT.

Vaiheittainen lähestyminen huolimaton nojaus

YÖN IHANA LOPPUMATON ÖISYYS

Asennonvaihdoksen tarkoitus tavoittaa laajempi pinta-ala

Hiukset kallot toisiaan vasten

Lopulta sinä tajuat ja käännyt

Lokakuu

10.

Nyt osaa kyllä arvostaa sitä, että on elänyt ja kasvanut sellaisten vanhojen tilojen, tavaroiden ja materiaalien keskellä: vielä 90-luvullakin kouluissa oli paljon 70-luvun tavaraa ja materiaa, sekä ala- että yläasteella. On kokenut sen epädigitaalisen maailman, vanhan, hitaamman, ennen nettiä ja sieluttomia vaaleita, harmaita ja lasisia ympäristöjä ja huonekaluja.

On kokenut kalvot, piirtoheittimet, vanhat nauhurit, liitutaulun, oranssit muovituolit, vanhan parketin jumppasalissa, pulpettien linoleum(?)päällysteet, lankapuhelimet ja faksit, valtavat putkitelkkarit, isot radiot, käsinmaalatut opetustaulut, tummanvihreät ja ruskeat seinät ja lattiat... Elämä ennen pikaviestintää ja rinnakkaistodellisuutta. Vanha kaunokirjoitus ja oranssioiset tyttöjen vessat lamellien päädyissä.

12.

Ihan täysin jumissa. Ihan täyttä hulluutta. Koulussa ripustetaan töitä, torstaina katsotaan ne läpi, huomenna pitäisi kirjoittaa essee. Näyttelyhakemuksia *voisi* tehdä, perjantaina DL. Lauantaina juhlat Tampereella. Sitten onneksi syysloma! Mutta huh mitä tykitystä.

14.

Nyky aika mahdollistaa meille niin paljon elämyksiä – koko ajan kaikkialla. Näemmekö sitä? Inflantoiko se elämyksiä?

///

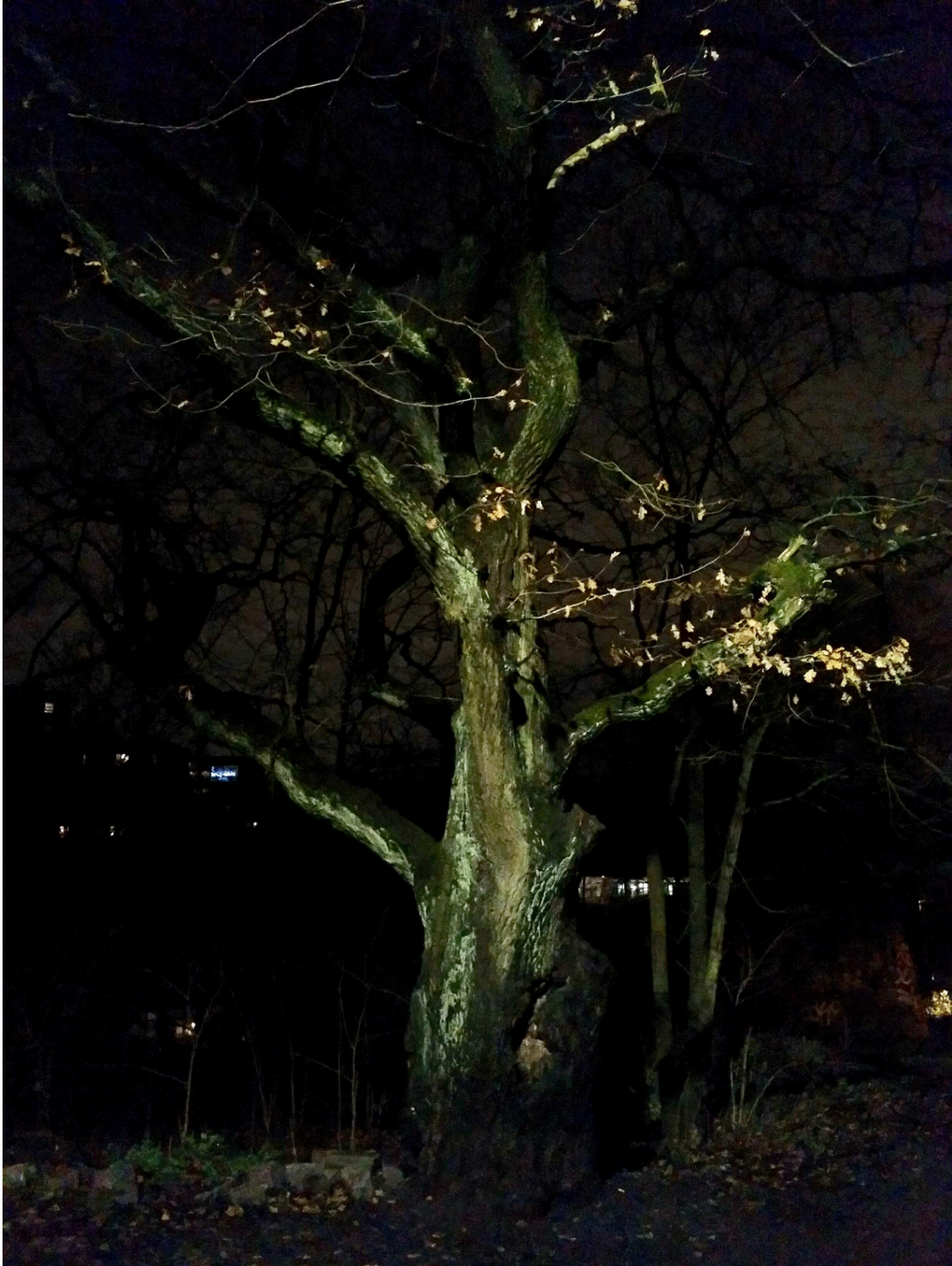
Ne, jotka pysyttelevät pintatasolla elämässä, eivätkä koskaan kohtaava syvyyksiä, eivät voi tehdä hyvää taidetta.

///

Pysyykö teoksen olemus samana näyttelypaikasta riippumatta?

Ei vain miltä se näyttää vaan miltä se saa tuntumaan

Pyhän maalaaminen? Rakkauden? Pimeyden? Olojen, muistojen, jälkien, tunteiden?
PUUT. PYHÄ. PIMEYS. HENKI.

Kuva 7. Valokuva 2018.

20.

Tuuli irrottelee lehdet puusta yhden kerrallaan.

Ilotulitus joka kuuluu muttei näy

23.

Nuoruuden musiikki-nostalgia-melankoliassa:

Täynnä lupausta elämästä, joka odottaisi, mutta jota ei sitten koskaan tullutkaan.

Tuli jotain muuta, kaikkea mitä ei voinut aavistaa, ei kuvitellakaan.

Silti meissä on aina se nuoruus, sekin elämä. Mikä estää olemasta se ihan sama, nuori tyttö haaveineen.

Vuosien vihko

Takoo sinua

28.

Miten määräävä rooli SINISELLÄ on Facebookissa? Miksi sininen?

///

Turhaumat viiltoina luentosalin pöydässä/penkissä

///

Jäljissä kankaalla näkyy maalarin olemassaolo, ajattelu, kosketus. "I was here". Se on vahvuus verrattuna kirjallisuuteen.

Voisiko olla mieltä maalata hetkiä, joista ei saanut otettua valokuvaa? Kohtaukset, jotka näkee päässänsä vuosienkin jälkeen.

Tee teos, jossa NUMEROT tulevat näkyviksi:

1 = valkoinen, lapsi, viaton

2 = kirkkaan punainen, johtava nainen

3 = keltainen, reipas poika

4 = ruskea, vaatimaton neito

5 = sininen, ärsyttävä mies

- 6 = violetti, sukupuoleton, vanha, feminiini
 7 = oranssi, röyhkeä poika
 8 = tummanvihreä, vahva nainen, hyväsydäminen
 9 = vaaleanpunainen, maskuliininen, homo?
 o = musta, johtaja, synkkä

29.

”On vaikea määrittää sitä pistettä missä muuttuu toiseksi, ja missä nojaa hetken muuhunkin kuin itseensä” (Vähänen 2008, 22).

30.

Enhän minä ole ollenkaan laiska, hän ajatteli, elän jokaisena päivänä niin että voisin kirjoittaa siitä, sitten kirjoitan siitä. Ajatukseni käyvät koko ajan. Päässyt taajudelle, kyytiin.

Marraskuu

3.

Pitkä pakotettu istuminen paikallaan synnyttää _____.

///

Uppoutuminen omiin menneisyyden dokumentteihin synnyttää keskivakavia mielenhäiriöitä, kaipausta, kaihoa, levottomuutta, sietämätöntä ahdistusta, tunnistamattomuutta – missä on nyt, kuka on nyt.

Mieleni kuin väärin viritetty radio.

4.

Sen täytyy jatkua.

En halua teeskennellä, että minussa olisi jotain maailmoita...

Kun nostan kädet kasvoilleni, yritän vedota johonkin, MIKSI.

Hyväilen hiuksiani, hipaisen huuliani, nenääni, otsaani...

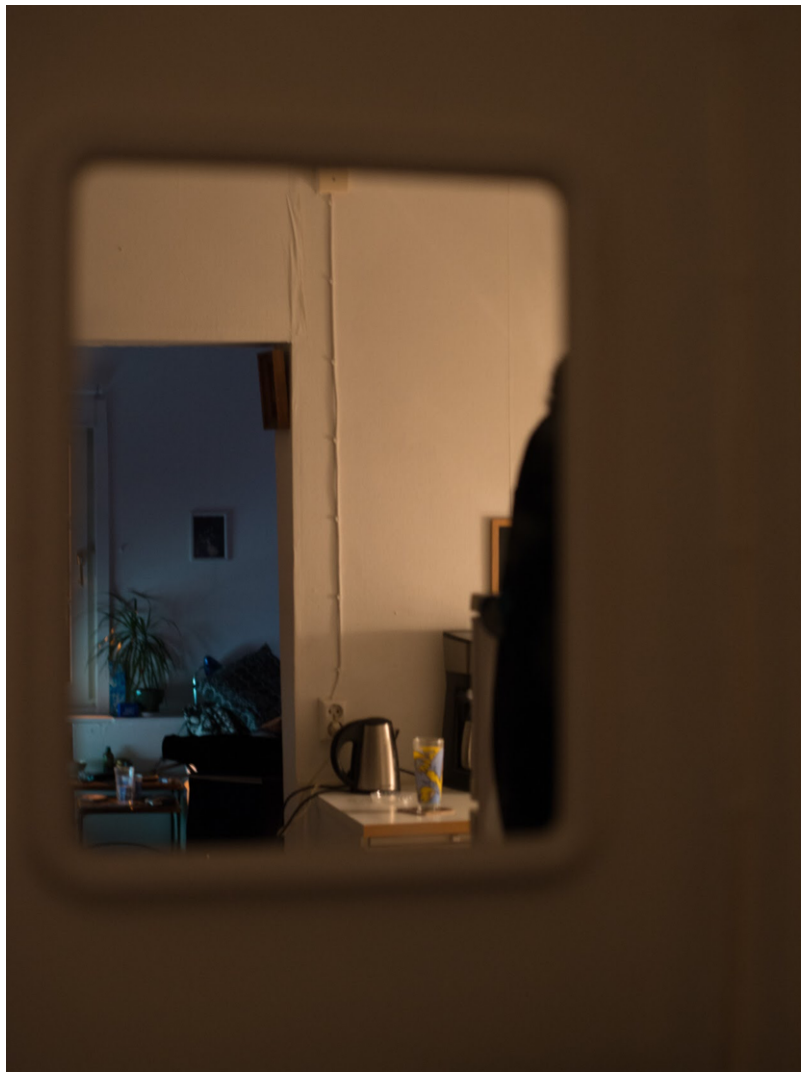
Näinkin sinä voisit tehdä.

7. Yöllä

Maailma minun lävitseni.

Mitä tämä kaikki oikein on, kysyn tuskissani (*suuria ajatuksia, vaikea hengittää*).

L. Onervan huikea romaani *Mirdja* kuvaa niin tarkasti rakkauden eri ilmenemisiä, että jäykistyn ja henkeä alkaa ahdistaa, sydäntä puristaa. Miten muka nukkuisin nyt??

Kuva 8. Valokuva 2017.

Elämä on v a i k e a ja rakkaus, mutta juuri niin täytyykin olla, ei järjellä voi tehdä mitään tärkeää. Kaikki täytyy *kokea*.

Kaikkein eniten sitä janoaa rakkautta: ihailua, lämpöä ja halua, joka näkyy ja kuuluu. On totta hetkessä. Sytyttää solut. Tekee tästä kamppailusta jonkin arvoista, edes siksi hetkeksi. (Sataa lunta katuvalossa.)

On pakko koota ajatuksia ja yrittää purkaa se työskentelyyn, muuten räjähdän tämän kanssa.

///

Ihan mitä vaan voi tehdä!

On niin paljon kaikkea, että täytyy fokusoida
Että taide menee oikeasti järjen yli

///

”Siunatut, siunatut, te hajanaiset ja heikot!” (Onerva 2002, 44).

7.

Ja se, että kyllä hän yhä inspiroi minua, jotenkin pakottaa skarppaamaan. Paljon puhuttiin taiteen tekemisestäkin ja sain kritiikkiä laiskuuden puolustamisesta: se ärsytti, mutta on myös totta, ja heti tänään otin uudeksi suunnaksi joka päivä tekemisen. Tuntui jopa typerältä koulussa vain istua ja katsella taidevideoita toisten työstä... Olin kyllä niin väsynyt kuuden tunnin unien jälkeen, etten olisi kyennyt muuhun. Ehkä huomenna pitää mennä mieluummin piirtämään tms. kuin istumaan.

Tekeminen *tekeminen* t e k e m i n e n

Silitysperformanssi

SILITYS: epäseksuaalisuus, lämpö, hellyys

Kankaasta tulee sileä, tuleeko ihmisestä, jos silittää?

Yleisön silitys? Lapsia silitetään, aikuisia ei

Tuntemattoman kosketus voi tuntua myös hyvältä (hieroja, kampaaja jne.)

HYVÄKSYNTÄ, viesti suvaitsevaisuudesta, lähimmäisenrakkaudesta, suomalaisen kosketuskulttuurin murtaminen

///VAI///

Ilman osallistavaa puolta kahden ihmisen performanssi, pitkäkestoinen silitys: paikkoina puisto, luonto, nojatuoli... Voi tehdä monta tuntia, samalla jotain muutakin, mutta silittää täytyy. Ei puhetta.

Vielä tänä keväänä silitit hiuksiani

”Sellaista vastaan jota rakastan en osaa puolustautua” (Salo 2017).

9.

Miten voisi maalata ”vahingossa”, ikään kuin dokumentaarisesti?

Tekstimaalaus? Maalaus pohja päiväkirjana/muistitauluna?

Menetelmä: kerran päivässä teko tietyn ajan, esim. 1.9. – 30.9.

11.

”Art must be an expression of Love or it is Nothing” (Marc Chagall [1887-1985], muistiinpano 11.11.2017).

18.

ÄÄRI

VIIVA

Puu jonka runko

katkaistu tylppä josta ohuet oksat

Lapsena se olisi ollut väärin piirretty puu.

Kuva 9. Valokuva 2019.

Täydellinen leveähihainen taivaansininen intianpuuvillainen mekko sievän punahiuksisen tytön yllä

/// Miten tämä näky muuttuisi taiteeksi?

21.

Lyön itseäni lähimmällä esineellä aina kun ajattelen sinua.

Vaistomaisesti.

Se tarkoittaa, että tässä on vaara.

23.

Ongelma syntyy jo siitä, että jokaisella on kaksi silmää, jotka näkevät eri tavalla!

///

Täytyy vain mennä keskelle tätä kaikkea — keskelle elämää.

Olen vältellyt keskelle menemistä...

///

Kaipuu puhtaan kuvallisen kielen käyttämiseen, värien kieleen, ilman että joutuu suunnittelemaan, käsitteellistämään, kielellistämään.

Maalauksen vahvuus on juuri siinä, että se ei yritä SANOA mitään mistään, se vain ON. Sisältö on SANATON. Se antaa vapauden liikuttaa ketäkin mihin suuntaan vain.

Miksen ole tätä ennen tajunnut?!

Aina vaaditaan jotain typerää teemaa, aihetta, sisältöä... Tai vähintään havaintoa.

Eiiiii! Joku voi tehdä kuvaa siten, minä en. Mielekkyyks menee. On vain hämääviä visuaalisia ajatuksia, inspiraatiota. Mieltymystä, josta ammentaa. Se *epämääräinen* täytyy tehdä näkyväksi.

Rikkoontunut

vääntynyt

sijoiltaan mennyt

joutsen

tippuu kohti

33.

AIKA KUN EI TARVINNUT LADATA MITÄÄN

44.

Tehtäväni on avaaminen

”Kauneus ei ole staattista eikä dynaamista, vaan se on kouristavaa – eroottiseen verhottua, räjähtävän liikkumatonta, maagisen olollista – tai sitä ei ole” (Breton 2007, 141).

Kun kuva alkaa liikkua on kyse elämästä.

55.

Väite: kirjalliset ihmiset ymmärtävät eniten, mutteivät osaa elää.

"Ihania isoja töitä." – Miksi isot työt ovat automaattisesti ihania??

66.

Lehdettömät puut joissa suuria marjoja

marraskuisten tammien viivasto

(greyscale)

Kaikki on luontoa, ilman hiukkaset

Tuuli on yksi asia, lehdet ovat toinen

(konkreettisia ja tärkeitä)

```

puu      ^^^
  Puu puu puu      >>  ^      III
Puu ^  ^  puu      puu
  ^  |
      <  <--      puu      ^^
                |      II

```


Kuva 10. *Nimetön*, sekatekniikka mdf-levylle, 2019.

LOPUSSA

Aino Kallas kirjoitti päiväkirjaansa sata vuotta sitten asioista, jotka tuntuvat hyvin tutuilta. Kuinka lohdullista, että ihmisen mieli pysyy samanlaisena, vaikka kaikki ympärillä muuttuu.

Syvin, itsenäisin, persoonallisin elämykseni on elämättömyys. Se on minusta tehnyt sekä taiteilijan että persoonallisuuden.

Pellot ruskeat, melkein mustat, niitten yläpuolella haalea taivas ja valoton kuu.

*

Luin, mitä melkein kaksi kuukautta takaperin kirjoitin. Ei ole muuta kuin rakkaus.

Mutta minun täytyy, täytyy pysyä rauhallisena. Mikä tulee, se tulee.

*

Taiteellinen luomistyö on varmasti ikään kuin ruumiillisen ja henkisen voiman ylijäämää; kun kaikki voima menee yksinomaa elimistömme koneiston ylläpitämiseen, ei tehdä luovaa työtä. Niin on nyt minun laitan, syön, juon, nukun: siinä kaikki.

Tahtoni on lamassa, en voi tehdä työtä.

*

Huono veri, huono perintö. Raskasmielisiä ajatuksia.

*

Olen taas ollut sairas, influenssaa, mitä lienee. Mutta ryhdyin työhön, odottaa täyttä terveyttä, olisi odottaa kaiken ikänsä. Minun on aina pakko sekä elää että tehdä työtä puolin voimin.

*

Miksi on minuun luotu niin ääretön rakkauden kaipuu, ketä syytän siitä, että sieluni on siten rakennettu? Ja samalla kykenemättömyys elämään, niin juuri, kykenemättömyys.

(Kallas 1954, 9, 27, 36, 42, 51, 62.)

Taide jatkuu ja ulottuu aikojen yli, kielen, lajin, iän yli. Taide on aikakone.

Niin taiteessa kuin elämässäkin puhuttelevinta on autenttisuus, henkilökohtaisuus, spontaanius, rajoja koetteleva hulluus, epätäydellisyys. Siksi tämäkin teos on "antaumuksella keskeneräinen" (Peura 2010). Läsä ovat hetkien totuudet.

Kirjoitusta joka on piirustusta joka on kirjoitusta.

Mikä kannattelee, mikä on onnellista. Paluu perusasioiden äärelle. Toinen ihminen, yhteys toiseen ihmiseen. Kosketus, läheisyys, lämpö, jakaminen. Se tunnustaa olemassaolon ja merkityksen paremmin kuin sata näyttelyä, miljoona menestystä. Rakkaus on voimista suurin ja sitä käytetään aivan liian vähän. Taide on jotain, joka

versoaa elämästä. Itse elämää ei saa jättää toissijaiseksi. Taide on tärkeä asia, mutta se ei saa olla tärkein.

Jatkan siitä mihin jäin.

“Haluan maata, aivan sama mitä.”

Emme voi tietää onko mikään kartta totta

*On rajallisesti aikaa
rajallisesti energiaa*

Numero johon voi soittaa

*Rahastaminen
Rakastaminen*

*Miksi olen yhä hengissä
maailma on hullu, ei kukaan yksin*

*Ymmärrän kyllä että haluat elää taideteoksena
mitä muitakaan vaihtoehtoja sinulla olisi*

*Et aio tunnustaa arvoani
aiot halata*

Päiviä, päiviä. Katselen puita

Niin kauan että happi loppuu

*Sinusta tulee lapsi
minusta kissa.*

Kuva 11. Valokuva 2017.

Lähdeluettelo

Painetut lähteet

Breton, André. 2007 (1928). *Nadja*. Romaani. Suomennos Janne Salo. Turku: Sammakko.

Hosseini, Silvia. 2018. *Pölyn ylistys*. Esseitä. Turku: Savukeidas.

Kallas, Aino. 1954. *Päiväkirja vuosilta 1916 – 1921*. Helsinki: Otava.

Onerva, L. 2002 (1908). *Mirdja*. Romaani. Jyväskylä: Gummerus Kirjapaino Oy.

Pekkanen, Reetta. 2019. *Kärhi*. Runoteos. Helsinki: Poesia.

Peura, Maria. 2010. *Antaumuksella keskeneräinen*. Helsinki: Teos.

Vähänen, Juhana. 2008. *Avaa tule*. Runoteos. Helsinki: Teos.

Painamattomat lähteet

Bowie, David. 2017. Sitaatti dokumentista *David Bowien viimeiset vuodet (David Bowie: The Last Five Years, Britannia 2017)*. Ohjaus Francis Whately. Esitetty 13.1.2018 YLE Teema.

Coppola, Sofia. 2006. *Marie Antoinette*. Elokuva. DVD. SPHE Nordic AB.

Inhimillinen tekijä: Miten luonto pelastaa? TV-ohjelma. Esitetty 28.9.2016 YLE1.

Kieslowski, Krzysztof. 1993. *Kolme väriä: Sininen (Trois couleurs: Bleu)*. Elokuva. DVD. Finnkino.

Kuisma, Milla. 2016. Sitaatti näyttelytiedotteesta. Viitattu 5.11.2019. www.galleriauusikipina.fi/2016/12/04/9-12-2016-8-1-2017-milla-kuisma-kaisa-koljonen-anu-eskelin-heidi-katajamaki/.

Moderna Museetin kokoelmanäyttely. Moderna Museet. Tukholma. 29.3.2017.

Salo, Timo. 2017. Facebook -päivitys 7.11.2017. Viitattu 17.11.2019. www.facebook.com/loismato.